տասն և հինգ օր մնում գիւղում, այդ ժամանակամիջոցում գիւղացիները նրանց համար ծախսում են 60 հաւ, 4 ոչխար, 3 լիտր ղանտ, ¼ լիտր թէյ և 100 հաւկիթ։ Բայց անխիղճները դրանով չեն գոհանում, նրանք շիկացած շամփուրներով դաղում են գիւղի քէդխուդայի ձեռներն, ապա նրա տան գորգի վրայ կրակ ձգում ու սակարկութիւն անում, որպէսզի կրակը վերցնեն. անօգնական քէդխուդան հինգ թուման փող վճարելով ազատում է գորգն այրուելուց։ Այնուհետև նրանք գնում են Տէր-Գրիգոր քահանայի տունը և նրանից բռնի առնում եկեղեցու բաժակը (գինին) և խմում։

1917 թւին Միրզա-Ղուլի խանը մտնելով գիւղ առնում է 70 թուման։ 1918 թ. Հուսէն-Ղուլի խանը ձմրան 60 ձիաւորով գալիս է գիւղ և մի գիշեր մնում. հեռանալիս առնում է 42 թուման։

Այսպէս նոյն թշուառ և անմխիթար դրութեան մէջ է գտնւում Հադանի գիւղացիութիւնը, նրանցից շատերը համբերատարութիւնից այն աստիճան քայքայուել էին, որ ծախում էին իրենց տան գերանները և հացի տալիս։

— Վարժապետ ջան, — մատով ցոյց տւեց ինձ Տէր-Գրիգոր քահանան, — տեսնո՞ւմ ես գիմացի սիրուն քալախանալով էդ տունը. գեղի քէդխուդի տունն էր, էնոր չափով արին, խեղճը էնպէս քանդւեց, որ ախրը սովծութենէ մեռան նրա կինն ու քուլփաթը և ինքն էլ թողեց գնաց գիւղից. այժմ փակ են էնտուր տան դռները։

Մենք բոլորս ընկանք տխուր մտածմունքների մէջ. լուռ էինք, ինչպէս սարերը։

№	ԿԱՐԳԵՐ	Շունչ
1	Աղքատ	400
2	Չունևոր	190
3	Միջակ	57
4	Ունևոր	40
5	Հարուստ	—
	Ընդամենը	687